

Марио Кроненберг

Върни се...

Обичам те, това е моята присъда –
да си винаги далеч от мен
Тъжен и самотен пак да бъда –
на очарованието ти във плен...

Върви си – каза ми спокойно,
изтръгни ме ти от твоето сърце
Обичай друга и люби я двойно
Не искам да ме милват твоите ръце

Мъчително и бавно започнах да съзнавам –
магията изчезна между нас...
Аз сигурно и бавно полудявам
без вълшебството на твоя глас...

Върни се ти, магьоснице прекрасна!
Озари ме пак със твоите лъчи!
Обещавам – до нивото ти аз ще порасна
Живота си за теб ще дам – не ме мъчи...

КРАЙ

© Марио Кроненберг

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11967>]